

»Hvem?«

»Bulgariens Ministerpræsident. Han er død i Wien efter en Operation. Det var den meget ansete Professor Richter, der opererede ham, og Operationen varede godt og vel tre Timer. Igaar saae det ud, som om han skulde komme sig; men nu er han altsaa død. Det skal blive interessant at se, om Njegosch eller Frederovic bliver hans Efterfølger. Jeg tror, det bliver Njegosch.«

»Kan det ha' nogen Betydning for os?« spurgte Frøken Evaldsen. »Hvad har vi med Bulgarien at gøre?«

»Næ — Betydning? — Næ, det kan det naturligvis ikke.«

»Ja, maa jeg saa være fri, Zaun! . . . Godnat!«

Oppe i det store Soveværelse sad Professor Asmus Hagen i en Lænestol ved Siden af Enslevs Seng. For at skaffe den syge Mand Ro til Natten havde han givet ham en Morfinindsprøjtning og ventede nu paa Virkningen. Enslev sad oprejst i Sengen med et Par Puder i Ryggen. Trods Lægens gentagne Anmodning havde han ikke villet lægge sig ned, idet han vranten erklærede, at den Stilling kunde tidsnok blive hans naturlige Hvilestilling. I sin Utaalmodighed havde han desuden forlangt, at alle Lamperne i Loftet skulde brænde. Det store Rum — Lejlighedens egenlige Spisesal — med den smalle Seng og